

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32167/2023
07.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Спасић Манић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Митић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 384/23 од 20.09.2023. године, у седници одржаној 07.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 384/23 од 20.09.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П2 66/23 од 03.07.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и туженом су изречене мере заштите од насиља у породици: забрана приближавања тужиљи на удаљености мањој од 100 метара, забрана приступа у простор око места становања тужиље и наложено туженом да се исели из куће у Ул. ... бр. ..., у Пироту. Ставом другим изреке, одлучено је да ће мера заштите од насиља у породици трајати годину дана од дана доношења ове пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 384/23 од 20.09.2023. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П2 66/23 од 03.07.2023. године

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23 др.закон, у даљем тексту: ЗПП) , Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, брак тужиље и туженог је разведен пресудом Основног суда у Пироту П 14/22 од 10.03.2022. године. Након развода брака, парничне странке су наставиле да живе у истом дворишту. Односи између њих су у дужем временском периоду поремећени, што је кулминирало дана ...2023. године, када је тужени у алкохолисаном стању, у дворишту породичне куће у Пироту, упутио тужиљи низ увредљивих речи, а након тога и претњу да ће је убити. Када је тужиља ушла у свој део куће и закључала се, тужени је наставио да лупа на њена врата и говорио: „Сад си се закључала, некад мораш да изађеш“, а затим пришао прозору и наставио да јој упућује псовке, услед чега је тужиља била узнемирена, о чему је обавестила полицију. Поводом описаног догађаја, туженом је решењем Основног суда у Пироту НП 31/23 од 24.02.2023. године, продужена од полиције изречена хитна мера – привремено удаљење учиниоца из стана и привремена забрана да контактира жртву насиља и да јој прилази. Тужиља је против туженог 29.03.2023. године поднела кривичну пријаву због кривичних дела – угрожавање сигурности и насиље у породици. У фиоци ормарића у гаражи породичне куће разведених супружника пронађена је муниција која је одузета уз потврду о уласку у стан дана 30.03.2023. године. Центар за социјални рад Града Пирота је 28.04.2023. године дао мишљење да је изрицање мера заштите од насиља у породици потребно и неопходно.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаним нижестепеним пресудама примењено материјално право.

Имајући у виду да је тужени као члан породице критичном приликом упутио тужиљи низ увредљивих речи и претио јој убиством, чиме је угрозио њен телесни интегритет, душевно здравље и спокојство, правилно је у побијаној другостепеној пресуди понашање тужиоца окарактерисано као дрско, безобзирно и злонамерно понашање што се сматра насиљем у породици, у смислу одредбе члана 197. ст. 1. и ст. 2. тач. 5. Породичног закона. Због тога су нижестепени судови правилно применили материјално право када су тужиоцу изrekli меру забране приближавања и приступа у простор око места становања тужиље, те издавањем налога да се исели из куће у којој породица живи, сагласно члану 198. став 2. тач. 1, 3. и 4. Породичног закона, уз рок трајања од годину дана од дана доношења пресуде, сагласно члану 198. став. 3. истог закона.

Поремећено стање брачних односа бивших супружника у дужем временском периоду од развода брака и чињеница да је у њиховој породичној кући пронађена муниција, оправдавају изречене мера заштите од насиља у породици, као и њихов број и врсту, све у складу са утврђеним степеном насиља које је тужени испољавао према тужиљи. При томе, значај и тежина предложених мера захтевала је од суда да предузме све радње у циљу правилног и потпуног сагледавања релевантних околности догађаја, што је у конкретном случају учињено. Супротно ревизијским наводима, поред доказа

наведених у тужби и исказа тужиље, суд је извео доказ саслушањем туженог у својству парничне странке, водитеља случаја органа старатељства и донео одлуку прихватањем мишљења органа старатељства о оправданости предложених мера.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен применом члана 154. став 1. ЗПП јер није реч о трошковима потребним за вођење ревизијског поступка.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**